29. 3. 58 DET EUROPÆISKE KUL- OG STÅLFÆLLESSKAB 157/58

DEN HØJE MYNDIGHED

BESLUTNING Nr. 3/58

af 18. marts 1958

om pristilpasning ved salg af kul på det fælles marked

DEN HØJE MYNDIGHED HAR

under henvisning til traktatens artikel 60, stk. 2, litra b) og artikel 47,

under henvisning til beslutning nr. 30/53 af 2. maj 1953 om de fremgangsmåder, som i henhold til traktatens artikel 60, stk. 1, er forbudt på det fælles marked for kul og stål (Fællesskabets Tidende af 4. maj 1953, side 109), og

ud fra følgende betragtninger:

På grund af kulindustriens særlige produktions- og afsætningsvilkår og strukturen på det fælles marked for kul, må det forventes, at en ubegrænset tilpasning fra virksomhedernes side til nogle konkurrenters gunstigere frankopriser ville medføre forstyrrelser på hele eller en del af det fælles marked, i modstrid med de mål, der er fastsat i traktatens artikler 2 og 3;

hvis retten til pristilpasning udøves ubegrænset, må det især befrygtes, at producenter fortrænges fra deres sædvanlige afsætningsområder, og at lokale prisnedsættelser, som tilpasningen har medført, udlignes ved forhøjelser af priserne ifølge prislisterne, således at den mest rationelle fordeling af produktion og afsætning af kul varigt skades;

for at undgå sådanne forstyrrelser, må pristilpasningen ved salg af kul på det fælles marked altså underkastes særlige betingelser og begrænsninger;

med henblik på dette bør retten til pristilpasning begrænses til sådanne virksomheders eller salgsorganisationers prislister, som på grund af omfanget af deres produktion er af en vis betydning for prisdannelsen på det fælles marked; desuden bør de mængder begrænses, som virksomhederne kan levere med pristilpasning på det fælles marked;

udøvelse af retten til pristilpasning forudsætter, at de brændstoffer, som skal leveres, kan sammenlignes med de brændstoffer, der er anført i konkurrentes prisliste; der bør derfor fastsættes kriterier for brændstoffers sammenlignelighed efter arter og sorter;

for at ulovlig prisunderbydning kan forhindres, er virksomhederne i henhold til artikel 3 i beslutning nr. 30/53 forpligtet til ved bestemmelse af frankoprisen at overholde alle betingelser i konkurrentens prisliste;

på grund af kvalitetsforskellen i produkterne fra virksomhederne inden for Fællesskabets kulindustri er det nødvendigt at fastsætte særlige bestemmelser om hensyntagen til indholdet af aske og vand i disse produkter samt om kvalitetspræmier;

med henblik på rigtig udregning af frankoprisen må virksomhederne være forpligtet til nøje at kende transportomkostningerne; de særlige vilkår for landevejstransport kræver imidlertid, at pristilpasning udelukkes, hvis denne transportform benyttes;

Fællesskabets virksomheder anvender forskellige regler for afsætning og regulerer forhandleravancen på forskellig måde; følgelig må virksomhederne ved leveringer til forbrugerne være forpligtet til at tage hensyn til et eventuelt forhandlertillæg ved bestemmelse af frankoprisen;

for at virkningerne af de forretninger med pristilpasning, der gøres af virksomhederne, kan bedømmes, og for at det kan kontrolleres, om bestemmelserne i denne beslutning anvendes korrekt, må virksomhederne være forpligtet til løbende at give Den høje Myndighed meddelelse om arten og omfanget af deres forretninger med pristilpasning, og

efter udtalelse af Det rådgivende Udvalg,

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Virksomhederne inden for kulindustrien kan kun i overensstemmelse med de bestemmelser, der er fastsat i denne beslutnings følgende artikler, gøre brug af deres ret til at bringe deres priser på linje med en konkurrents prisliste, som er opstillet ud fra et andet sted, der giver køberen de mest gunstige betingelser på leveringsstedet (pristilpasning).

2. Bestemmelserne i denne beslutning finder ligeledes anvendelse på salgsorganisationer for kulindustriens virksomheder.

3. Artikel 3 i beslutning nr. 30/53 forbliver uændret.

Artikel 2

1. Kulindustriens virksomheder må udelukkende bringe deres priser på linje med følgende virksomheders og salgsorganisationers prislister:

— Geitling Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft mbH, Essen,

— Mausegatt Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft mbH, Essen,

— Präsident Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft mbH, Essen,

— Aachener Kohlenverkauf GmbH, Aachen,

— Saarbergwerke AG, Saarbrücken,

— Houillères du bassin du Nord et du Pas-de-Calais, Douai,

— Houillères du bassin de Lorraine, Metz,

— Houillères du bassin d'Aquitaine, Toulouse,

— Houillères du bassin d'Auvergne, Clermont-Ferrand,

— Houillères du bassin de Blanzy, Montceau-les-Mines,

— Houillères du bassin des Cévennes, Alès,

— Houillères du bassin de la Loire, St-Etienne,

— Comptoir belge des charbons, Bruxelles,

— Domaniale Mijn-Maatschappij, Kerkrade,

— Nederlandse Steenkolenmijnen Willem-Sophia, Spekholzerheide,

— Maatschappij Laura & Vereiniging, Eygelshoven,

— Maatschappij Oranje-Nassau, Heerlen,

— Verkoopkantoor der Staatsmijnen in Limburg, Haag,

— Rheinischer Braunkohlenbrikett-Verkauf GmbH, Köln.

2. Pristilpasning er ikke tilladt mellem virksomheder, der hører til samme salgsorganisation.

Artikel 3

1. Salg, som foretages med pristilpasning, må i løbet af et kulregnskabsår ikke overstige 20% af de kulmængder, som i det foregående kulregnskabsår er blevet afsat af virksomheden eller salgsorganisationen på det fælles marked.

2. I hvert af de nedennævnte afsætningsområder ma virksomhederne kun foretage pristilpasninger svarende til de mængder, de i det foregående kulregnskabsår har afsat i området.

For kulregnskabsåret 1958/59 gælder som beregningsgrundlag undtagelsesvis de mængder, som er afsat i kulregnskabsåret 1956/57.

Afsætningsområder i henhold til denne bestemmelse er:

a) *I Forbundsrepublikken Tyskland:*

— Det nordtyske kystområde, mod syd begrænset af jernbanelinjen (indbefattet de beboede steder, som er beliggende ved denne jernbanelinje): Charlottenpolder, Ihrhove, Leer, Oldenburg, Delmenhorst, Bremen (indbefattet det område, der hører med til fristaten Bremen), Manndorf, Langwedel, Soltau, Uelzen, Oldenstadt, Dannenberg-Ost;

— Land Niedersachsen syd for den ovennævnte jernbanelinje;

— Land Nordrhein-Westfalen;

— Land Rheinland-Pfalz nord for Mosel og Lahn (indbefattet de beboede steder, som er beliggende ved disse floder);

— Land Hessen nord for jernbanelinjen (indbefattet de beboede steder, som er beliggende ved denne jernbanelinje): Limburg, Weilburg, Giessen, Alsfeld, Fulda, Gersfeld;

— det øvrige område i Forbundsrepublikken (det øvrige område i Rheinland-Pfalz og Hessen, Saar, Länder Baden, Württemburg og Bayern).

b) *Belgien og Luxembourg.*

c) *I Frankrig:*

— Østfrankrig, omfattende følgende departementer: Bas-Rhin, Haut-Rhin, Moselle, Meurthe-et-Moselle, Vosges, Territoire de Belfort, Haute-Saône, Doubs, Meuse, Haute-Marne, Ardennes, Marne og Aube;

— Nord- og Nordvestfrankrig, begrænset mod øst af ovennævnte område og mod syd af følgende departementer (indbefattet): Loire-Atlantique, Maine-et-Loire, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loiret og Yonne;

— Syd- og Sydvestfrankrig: alle øvrige franske departementer.

d) *Italien.*

e) *Nederlandene.*

3. De mængder, som er omhandlet i stk. 1 og 2, gælder særskilt for henholdsvis:

a) flammekul, gaskul, fede kul	på over 10 mm, på under 10 mm
b) halvfede kul, magre kul, antracit	på under 10 mm, på over 10 mm

c) koks

d) briketter.

4. Den høje Myndighed kan til fordel for visse virksomheder eller salgsorganisationer efter begrundet ansøgning hæve de mængdegrænser, som er anført i de foregående stykker.

Artikel 4

1. Virksomheder, som vil foretage tilpasning til sådanne konkurrenters prislister, som har flere, indbyrdes fjerntliggende produktionssteder og ikke anvender et ensartet leveringssted for deres salg, skal med hensyn til pristilpasningen vælge mellem konkurrenternes forskellige leveringssteder.

2. Ved dette valg må der tages tilbørligt hensyn til den geografiske fordeling af produktionsstederne for de forskellige arter af kul samt til leveringsstedernes beliggenhed i forhold til afsætningsområderne.

3. Den høje myndighed kan gøre indsigelse mod valget af leveringsstederne, når dette valg ikke opfylder kravene i henhold til det foregående stykke.

Artikel 5

1. Pristilpasning er kun tilladt, hvis virksomheden med sikkerhed kan bestemme transportomkostningerne indtil bestemmelsesstedet.

2. Hvis transportomkostningerne ikke er kendt, skal den virksomhed, som anvender pristilpasning, på grundlag af bekræftede bilag forvisse sig om rigtigheden af de oplysninger om transportomkostningerne, som gives af køberen eller transportvirksomheden. Dersom sådanne bevisligheder ikke forelægges, må de offentliggjorte tariffer anvendes ved beregningen af transportomkostningerne.

3. Konkurrentens frankopris kan ikke beregnes på grundlag af en landevejstransport. Pristilpasning er ikke tilladt, når leverandørens brændstoffer befordres med lastbil.

Artikel 6

Tilpasning til en konkurrents gunstigere frankopris er kun tilladt, hvis de brændstoffer, der skal leveres, efter art og sort kan sammenlignes med de brændstoffer, som er anført i konkurrentes prisliste.

Artikel 7

1. Kularters sammenlignelighed afhænger af indholdet af flygtige bestanddele. Til grund lægges det indhold af flygtige bestanddele, som er anført i prislisterne for de forskellige kularter.

2. Brændstoffer, hvis indhold af flygtige bestanddele er over 33%, er indbyrdes sammenlignelige og sammenlignelige med de brændstoffer, som har et lavere indhold af flygtige bestanddele.

3. Brændstoffer, hvis indhold af flygtige bestanddele ikke overstiger 33%, er sammenlignelige, såfremt prislisternes oplysninger om den nedre grænse for indholdet af flygtige bestanddele stemmer overens. Når disse elementer ikke stemmer overens, er brændstoffer, som hører til samme art, sammenlignelige, hvis afvigelsen mellem de nedre grænser for indholdet af flygtige bestanddele ikke overstiger to points. For magre kul og antracit nedsættes denne margen til et point.

Artikel 8

1. De forskellige kulsorters sammenlignelighed afhænger af dimensionerne. Kulsorter er sammenlignelige, når afvigelserne i dimensionerne ikke overstiger 20% for den nedre grænse og 10% for den øvre grænse for dimensionerne.

2. Briketsorter er sammenlignelige, når de har samme enhedsvægt.

Ægformede briketter er sammenlignelige, såfremt afvigelsen i enhedsvægten og i askeindholdet ikke overstiger 10%.

Brunkulsbriketter og stenkulsbriketter er ikke sammenlignelige.

3. Vaskede og uvaskede kulsorter er ikke sammenlignelige.

4. Hvis prislisten fra en virksomhed, der anvender pristilpasning, både indeholder kulsorter, som i dimensioner nøje svarer til konkurrentens sorter, og sorter, hvis dimensioner er sammenlignelige med dimensionerne for konkurrentens sorter, når der tages hensyn til de tolerancer, der er anført i stk. 1 og 2, er kun de sorter, som stemmer nøje overens, sammenligelige.

Artikel 9

Ved bestemmelse af frankoprisen på bestemmelsesstedet skal de virksomheder, som anvender pristilpasning, overholde alle de betingelser i konkurrentens prisliste, som er afgørende for frankoprisens størrelse. Dette gælder især med hensyn til prisforhøjelser eller — afslag for aske — og vandindhold samt kvalitetspræmier.

Artikel 10

1. Såfremt konkurrentens prisliste ikke indeholder priskorrektioner for aske- og vandindhold, kan Den høje Myndighed efter en begrundet ansøgning bemyndige en virksomhed, der ønsker at foretage tilpasning til den pågældende konkurrents prisliste, til ved bestemmelse af frankoprisen at tage hensyn til de priskorrektioner for aske- og vandindhold, som er anført i dens egen prisliste.

2. Før Den høje Myndighed meddeler tilladelsen, indhenter den udtalelse fra konkurrenten og eventuelt fra andre virksomheder.

Artikel 11

Tages der ved bestemmelse af konkurrentens frankopris hensyn til priskorrektioner for aske- og vandindhold, skal den virksomhed, som anvender pristilpasning, levere køberen en analyseattest. Det skal i denne attest bekræftes, at kvalitetsdata for de fakturerede og de leverede brændstoffer stemmer overens.

Artikel 12

Såfremt prislisten fra en virksomhed, der anvender pristilpasning indeholder kvalitetstillæg for visse sorter af kul, og konkurrentens prisliste ikke indeholder tillæg af denne art eller indeholder mindre tillæg for sammenlignelige kulsorter, skal den virksomhed, som anvender pristilpasning, ved bestemmelse af konkurrentens frankopris tage hensyn til de kvalitetsstillæg, der er anført i dens egen prisliste.

Artikel 13

Ved levering til forbrugere, der forsynes gennem forhandler i overensstemmelse med konkurrentens afsætningsordning skal en virksomhed, som anvender pristilpasning, ved bestemmelse af konkurrentens frankopris tage hensyn til de merpriser, som forbrugeren skulle betale til den handlende, såfremt leveringen blev foretaget med konkurrentens brændstoffer.

Artikel 14

1. Virksomheder eller salgsorganisationer, som vil foretage tilpasning til visse konkurrenters frankopriser, skal i generel form give Den høje Myndighed meddelelse om:

a) de virksomheder eller salgsselskaber, til hvis prislister tilpasningen skal finde sted;

b) de afsætningsområder, hvortil leveringer skal finde sted som følge af tilpasningen;

c) de leveringssteder, som er blevet valgt i henhold til bestemmelserne i artikel 4 i denne beslutning.

2. Den høje Myndighed bringer disse meddelelser til de interesserede virksomheders kundskab.

Artikel 15

Virksomhederne skal hvert år den 15. januar, 15. april, 15. juli og 15. oktober give Den høje Myndighed meddelelse om:

a) de brændstofmængder, for hvilke der i det foregående kvartal er afsluttet leveringskontrakter med pristilpasning, samt de aftalte leveringsfrister;

b) de brændstofmængder, som i løbet af det foregående kvartal i alt er blevet leveret på det fælles marked samt til hvert af de afsætningsområder, der er anført i artikel 3, stk. 2; de mængder, som er leveret på grundlag af forretninger med pristilpasning, anføres for sig.

Artikel 16

Bestemmelserne i denne beslutning er ikke til hinder for, at virksomhederne i henhold til artikel 60, stk. 2, sidste afsnit, bringer deres priser på linje med de betingelser, der tilbydes af virksomheder uden for Fællesskabet.

Artikel 17

Denne beslutning træder i kraft inden for Fællesskabet den 1. april 1958.

Denne beslutning er behandlet og vedtaget af Den høje Myndighed på dens møde den 18. marts 1958.

På Den høje Myndigheds vegne

Paul FINET

Formand